

շակերտական հաւատոցն ի Քրիստոս: 11 Իսկ երանելոյն անդէն վաղվաղակի զվարդապետական շնորհսն ի մէջ առեալ, ուսուցանէր զքնակիչս քաղաքին եւ զաւառին, կամաւ իշխանին մատակարարութեամբ: 12 Չի էր ինչ ի նոսա ի հեթանոսական սովորութեանցն, զորս դարձուցանէր ի գիտութիւն ճշմարտութեան, եւ զամենեսեան լուսաւորէր շնորհաց բանին: 13 Յորոյ ի ձեռն մեծամեծ սքանչելիք երեւեալ, դիւաց կերպ ի կերպ լինելով՝ զաղաղակ բարձեալ յամենեցուն լսելիս հնչեցուցանէին զհալածանս իւրեանց, անկանելով ի կողմանս Մարաց: 14 Վասն որոյ առաւել ունկնդիր լինէին աշակերտեալքն հոգեկրան վարդապետին, վասն հաւատոց եւ վարուց որ նոցա աւանդեցաւ, ի սուրբ հարց մերձաւորաց Քրիստոսի՝ գրովք սրբովք:

15 Բայց զի ոչ էր գիր հայերէն լեզուիս՝ բազում պակասութիւն լինէր ճշմարտութեան աւանդիցն՝ առ աշակերտեալսն. իսկ երանելի վարդապետն տարակուսեալ ի խորհուրդս իւր՝ առ Աստուած ապաւինէր, որ կարողն է յամենայնի, ցուցանել զգիր հայ լեզուիս, որով նուագութիւնն յառաւելութիւն գայցէ գրով: 16 Եւ յարուցեալ այնուհետեւ հասանէր առ Սուրբն Սահակ հայրապետն հայոց, յաղագս գրոյ նշանագրաց. եգիտ զնա առաւել եւս փափագող այնմ: 17 Եւ յետ բազում ջանից եւ աշխատութեանց եւ ոչ ինչ աւգտելոյ, դարձեալ յաղաթս ապաւինելով՝ յԱստուծոյ խնդրէին որում ցանկային: 18 Եւ մեկնեալ ի միմեանց, եւ յանձն առեալ զխստամբերութիւն՝ ճգնէին առաւել քան զառաւելս:

19 Եւ յետ այսորիկ ծանուցեալ լինէր ի թագաւորէն Վռամշապիոյ, որ եւ նա այսմ նախանձայոյ՞ց եղեալ, առաքէն զՄեսրոպէ աշակերտաւքն հանդերձ ի Միջագետս Ասորոց: 20 Եւ երթեալ նորա խուզեր ուր ուրեք իմաստասիրաց համբաւէր գիտութիւն: 21 Եւ հանդիպեալ Դանիէլի ումեմն Եպիսկոպոսի Ասորոց առաքիւնոյ, որ ասաց նմա ցուցանել զնշանագիրս՝ որում ցանկայրն: 22 Եւ յետ բազում աշխատութեանց եւ քննութեանց եւ ուսմանց՝ անշահ մնացեալ. զի ոչ բերէր զբառս աղփ[ար]եցեացն ըստ հայերէն լեզուիս:

23 Յայնժամ հաւատով առ Աստուած ապաւինի, եւ աղաթս արտասուալիցս առ Աստուած մատուցանէր, եւ հայցէր յամենեցունց Տեառնէն գտիւ եւ զգիշեր՝ ցուցանել զփափագեյինն նշանագրաց: 24 Եւ տեսանէ ոչ ի քուն երագ եւ ոչ յարթութեան տեսիլ, այլ ի սրտին գործարանի՝ երեւութացեալ հոգւոյն աչաց՝ թաթ ձեռին աշոյ, գրելով ի վերայ վիմի. զի որպէս ի ձեռն վերջք զծին ունէր քարտն, եւ ոչ միայն երեւութացաւ, այլ եւ հանգամանք ամենայնիցն՝ որպէս յամենայն ինչ ի միտս նորա հաւաքեցաւ: 25 Եւ յարուցեալ յաղաթիցն՝ եստեղծ զնշանագիրս մեր՝ հանդերձ Ռուփինոսիւ աշակերտիւ Եպիփանու, որ ի Սամսոն էր միայնակեաց. կերպածեւեալ զգիրն ըստ հրամանի Մեսրոպէայ վարդապետին եւ երանելոյ, փոխադրելով հայերէն աթութայսն ըստ անսայթաթութեան սիղոբայից հեղղենացոցն: